

Щоденно я блукав осінніми гаями...

Василь Грінчак

Щоденно я блукав осінніми гаями,
Але ніколи ще не знав на самоті
Такої світлої хвилини у житті,
Як в Голосіївському лісі цими днями.

Там гай березовий зустрів мене ласкаво.
Про тебе мріючи, зайшов я в глибину
І слухав серцем срібну тишину,
Чув, як шепочуть пожовтілі трави.

Ніколи я не знав такої чистоти,
Як між березами високими й тонкими, —
Мабуть, між ними народилась ти!

Ходила тут стежками весняними,
Квітчала голову дзвіночками ясними,
Щоб потім так чарівно зацвісти!